

He is believed to feed him *Terumah*

נאמן להאכילו בתרומה -

OVERVIEW

The גמרא cites a ברייתא in which רבי was מעלה a person לכהונה (for תרומה only, but not for יוחסין) based on the testimony of his father. רבי explained that the father is believed להאכילו תרומה, since it is בידו להאכילו תרומה (but not בידו to marry him to a מיוחסת). Our תוספות reconciles this ruling with a seemingly contradictory ruling.

asks: תוספות

הקשה רבינו יצחק בן מרדכי דתנן בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף עט, ב ושם) -

The ריב"ז asked; we learnt in a משנה in פרק עשרה יוחסין -

מי שיצא הוא ואשתו למדינת הים וכשחזר הביא עמו בנים ומתה אשתו¹ -

A who left with his wife overseas, and when he returned, he brought children with him and his wife died -

צריך להביא ראיה על בניו -

It is necessary for him to bring proof regarding his children. This concludes the משנה. תוספות continues -

ואינו נאמן להאכילם בתרומה כדמוכח התם בגמרא -

And he is not believed to feed them תרומה, without proof that they are indeed his children, as is evident there in the גמרא -

דתניא התם הביא ראיה על הגדולים² אין צריך ראיה על הקטנים³ -

For the גמרא there cites a ברייתא which states; if he brought proof regarding his older children, no proof is required for the younger children. This concludes the - ברייתא

ואמר רבי שמעון בן לקיש עלה לא שנו אלא בקדשי הגבול אבל ליוחסין לא -

And ר"ל commented on this ברייתא, this rule that א"צ ראיה על הקטנים (which is תרומה), but not in regards to יוחסין; regarding יוחסין he needs to bring a ראיה even for the קטנים (who are אחרים). In any event it is evident from that גמרא that regarding both קטנים and גדולים we do not depend on his word, but we need some outside proof (at least אחרים by כרוכים אחרים) -

והיכי קאמר רבי הכא דאב נאמן להאכילו בתרומה⁴ -

¹ If his wife returns with him and the (small) children are attached to the mother (כרוכים אחריה) that is sufficient proof that they are his children and he is נאמן להאכילם תרומה.

² This would (seemingly) indicate that if he did not bring a ראיה על הגדולים, he needs to bring a ראיה על הקטנים (even if they are אחרים?).

³ No proof is required for the קטנים if they are אחרים; however proof is required for the גדולים since they are not כרוכים אחרים.

⁴ See 'Thinking it over' # 1.

So how can רבי rule here that the father is believed to be מאכיל his son תרומה, without any outside confirmation?!

answers: תוספות

ותירץ דרבי תנא הוא ופליג –

And the ריב"ם answered; that רבי is a תנא and argues with the מ"ם in משנה ובריייתא and maintains that the father alone is believed.

offers an alternate solution: תוספות

ורבינו תם אומר דההיא דקדושין אתיא כרבי יהודה דאמר⁵ אין מעלין לכהונה על פי עד אחד -
And the ר"ת answers that the מ"ם there in משנה ובריייתא is according to מסכת קדושין
And the ר"י, who maintains that we do not elevate a person to כהונה based on the testimony of one witness⁶ -

וקדשי הגבול דהתם היינו לכל דבר קדושה כגון תרומה ונשיאות כפים ויוחסין⁷ -
קדשי כהנים for כהנים they are considered כרוכים אחריה by ר"ל stated there that
– יוחסין and תרומה, נש"כ קדושת כהונה, for instance נש"כ that means all types of הגבול

anticipates a difficulty: תוספות

והא דקאמר התם אבל ליוחסין לא⁸ -

And regarding that ר"ל stated there, 'however not regarding יוחסין', that
the כרוכים will not be sufficient for יוחסין; this seemingly contradicts what we are saying now that קדשי הגבול includes יוחסין (since ר"י maintains ליוחסין מתרומה)

responds, the term יוחסין there - תוספות

היינו יוחסין לקורבה כגון לסקול ולשרוף על ידו⁹ -

Means יוחסין in regards to relatives, for instance to punish with סקילה or שריפה
on account of this child –

⁵ See previously כג, in the משנה. See (also) כד, (תוס' ד"ה ואיבעית) and כד, (תוס' ד"ה ואיבעית) that since ר"י maintains ליוחסין מתרומה, therefore he requires two עדים (even) for תרומה.

⁶ Therefore according to ר"י that two עדים are required for (יוחסין) תרומה, it is necessary for the father to bring proof (בניו הקטנים) [which is better than an ע"א] for כרוכים אחריה and/or בניו הגדולים (two עדים). However רבי who maintains that ליוחסין מתרומה (is at least as good as an ע"א) since ר"י maintains ליוחסין מתרומה, the father alone is believed since ע"פ ע"א and אין מעלין מתרומה ליוחסין (ע"א).

⁷ According to the ר"ת we have established the משנה ובריייתא according to ר"י who maintains (see footnote # 5) and an ע"א is not sufficient for תרומה, therefore we must say that the proof of אחריה is better than an ע"א (it is like עדים ב') since once we permit them to eat תרומה they will be ליוחסין, which requires according to everyone.

⁸ דליכא למימר ליוחסין להשיאו אשה דהא לרבי יהודה במקום שחנאמן להאכילו תרומה נאמן גם להשיאו אשה דמעלין מתרומה ליוחסין, תוספות ישנים.

⁹ This means if this child (who was אחר אמו) had relations with his (alleged) parent he will not receive the punishment of סקילה or שריפה (based on אחריה alone) unless there are עדים that this is their child.

תוספות proves his point:

כדמסיק התם רבי יוחנן אמר אף ליוחסין ואזדא רבי יוחנן לטעמיה דאמר סוקלין על החזקות -
As the גמרא concludes there (in מס' קדושין ר"י ' maintains the proof extends even
regarding יוחסין, for ר"י follows his reasoning, where he maintains that we
stone (even if it is) based on חזקות (only).¹⁰

תוספות offers an additional solution:

[אי¹¹ נמי הכא באשתו עמו דאין צריך להביא ראיה כדאמר התם]:
[Or you may also say, that here where רבי rules בתרומה להאכילו, it is a case
where his wife is with him and the children are אחריה, where there is no
need to bring any additional proof, as the גמרא states there.]

SUMMARY

רבי, who maintains that the father is believed to be מאכיל תרומה to his son, may be arguing with the משנה in קדושין which requires a ראיה, or that משנה follows the view of ר"י (that ר"י case is when the wife is here).

THINKING IT OVER

1. The גמ' asks, how is it that רבי maintains תרומה להאכילו, when from the גמ' in קדושין it appears that the father alone is insufficient להאכילו תרומה.¹² Why cannot we answer that רבי is discussing תרומה דרבנן and the גמ' in קדושין is discussing תרומה דאורייתא?¹³

2. The א"נ answers that in our case it is אשתו עמו (and בניה כרוכים אחריה).¹⁴ If it is the same case as in קדושין, why is it necessary for רבי to say that the father is נאמן since it is בידו, when he is נאמן because it is כרוכים אחריה as the גמ' states in קדושין?¹⁵

3. According to the א"נ, how can we understand the stance of ר"ח, when it is a משנה that נאמן להאכילו תרומה מפורשת?

¹⁰ This would seem to indicate that the dispute between ר"י ור"ל (regarding יוחסין) is in reference to the punishment of סקילה, which in turn supports the view of תוספות that יוחסין here refers to meting out the death penalty, but not regarding marrying a מיוחס.

¹¹ This seems to be an addendum (from תוספות ישנים). See 'Thinking it over' # 2.

¹² See footnote # 4.

¹³ See פנ"י.

¹⁴ See footnote # 10.

¹⁵ See בית יעקב.